

върху главитѣ на хората, но освенъ че не внасятъ животъ, внасятъ извѣстно хипнотическо състояние. Въ църквитѣ често проповядватъ: трѣбва да се покаешъ, да се покаешъ, да се покаешъ — и най-послѣ човѣкъ се покаява. Какво става? — Покаяниятъ не може да бѣде по-горенъ отъ онзи, който го е заставилъ да се покае. Ученикътъ, който се учи при единъ учителъ, не може да бѣде по-горенъ отъ него, ще бѣде като учителя си, а по нѣкой пѣтъ ще има сжщитѣ слабости, каквито има и учителътъ. Въ Америка, въ една областъ, имало единъ проповѣдникъ, който носилъ главата си наклонена на лѣво. Всичкитѣ 400 души въ тази областъ все тъй си носили главата, по примѣра на проповѣдника. Считали, че това нѣщо е хубаво. И лошитѣ и добритѣ навици сж заразителни. Много отъ тия примѣри биха ви привлекли. Може да прозѣрите това. Да кажемъ, вие минавате нѣкъдѣ и виждате, че нѣкой си играе. Най-първо вие мислите, че туй не ви е направило впечатление, обаче, вечерта, като се върнете дома си, започвате да играете. И доброто, и злото, по рефлексия се прѣдава. Всѣко влияние се прѣдава неизбежно; всѣка форма се прѣдава неизбежно. Има единъ законъ: **всѣко нѣщо, което ни е направило впечатление, ще се прояви**